A°. 1830. N°. 23.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 20sten MAART.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 10den Maart 1830.

Alzoo Q. G. PICHOT, zich bij Rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen heeft geadresseerd, met verzoek om brieven van Manumussie, voor den Neger, genaamd WINST, en de Mulatin CLASINA, beide hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Hoogen Raad goedgevonden heeft, alvorens op dat verzoek te disponeren, op te roepen, al degenen die vermeenen mogten, eenige redenen te hebben zich daar tegen te verzetten, om binnen *Zes* weken, na de dagteekening dezer, hunne redenen van oppositie schriftelijk ter Algemeene Secretarij in te dienen, zullende bij gebreken van dien, nadat gemelde termijn zal zijn verstreken, door den Hoogen Raad zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden, zal worden te behooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, *den* 25 *December.*

In de javasche couranten tot den 8sten Augustus vindt men, in rapporten van den generaal *de Kock*, het verslag van de nadere krijgsbewegingen en schermutselingen, welke tot in de laatste dagen van julij tegen de opstandelingen hebben plaats gehad. Uit hetzelve blijkt, dat *Diepo Negoro* door de vereenigde bewegingen der nederlandsche afdeelingen belet is geworden, om de rivier de Progo over te trekken, doch dat men zich hierdoor gedurende eenigen tijd minder heeft kunnen bezig houden met die kleine troepen muitelingen, die nog in het zuider gebergte verstrooid waren; hetwelk ten gevolge heeft gehad, dat derzelver stoutmoedigheid eenigzins was toegenomen; — dat men echter, de handen meer vrij hebbende, eene expeditie tegen deze benden, aan wier hoofd de krijgshaftige Tommongong *Jomogolo* zich bevond, heeft ondernomen, met dat gelukkig gevolg, dat de lt. kollonel *le Bron de Vexela*, die met dezen togt belast was, den 17den Julij, de vijandelijke benting Geger, die door *Jomogolo* en ruim 300 muitelingen verdedigd werd, na een zeer hardnekkig en bloedig gevecht, heeft vermeesterd. Vijf malen waren bij die gelegenheid de nederlandsche troepen, benevens de inlandsche hulpbenden, te vergeefs op de versterking van den vijand, welke hoofdzakelijk bestond in eenen steilen rots van 30 à 40 voet hoogte, aangevallen, toen het hun eindelijk gelukte, naar boven te komen en het opperhoofd der muitelingen zelf te doen sneuvelen. — De lt. kollonel *le Bron* besluit zijn rapport over deze gebeurtenis met te zeggen, dat hij meent dat deze overwinning de rust in dat gedeelte van het tooneel des oorlogs geheel zal hersteld hebben.

Na verschillende schermutselingen van weinig aanbelang is het den lt. kollonel *Sollewijn*, in verband met de kollones van de majoors *Bauer* en *Ten Have*, den 26sten, nabij Tankissan, ten westen van Koeloer, gelukt, om met *Diepo Negoro* zelven slaags te raken. Naar luid van het voorloopig berigt; hetwelk genoemde lt. kollonel aangaande dit gevecht heeft ingeleverd, is *Diepo Negoro* zelf het, bij die gelegenheid ter naauwernood ontkomen, en is de pangerang *Adipatti-Anom*, oudste zoon van *Diepo Negoro*, met deszelfs vrouw, dochter van den rijksbestierder der muitelingen, *Danoe Redjo*, benevens de radeen *Soekoor*, zoon van den gewezen regent van Samarang, en voorts nog een gevolg van 39 personen in handen der overwinnaars gevallen. Van deze gevangenneming verwachtte men veel goeds, naardien het bekend was, dat *Diepo Negoro* zijnen bovengemelden zoon eene bijzondere liefde toedroeg en de rijksbestierder *Danoe Redjo*, met wiens dochter deze zoon gehuwd was, bij den hoofdmuiteling in groot aanzien stond.

De lt. koll. *Sollewijn* trachtte thans, zich zoo veel mogelijk aan den kollonel *Cleerens*, die zich ten zuiden van Paesan aan de Bogowonto bevond, aan te sluiten, ten einde gezamelijk te handelen, naar gelang der bewegingen, die de vijand, na het gevoelig verlies, hetwelk hij geleden had, zoude maken. De kollones van de majoors *Bauer* en *ten Have* hadden na het gevecht hunne vorige standplaatsen hernomen.

Overigens komt in de rapporten voor, dat zich wederom eenige hoofden der muitelingen uit eigen beweging hebben onderworpen.

FRANKRIJK.

PARIJS *den* 29 *December.*

Een onzer dagbladen verzekert, dat het fransche ministerie zich dezer dagen tot verscheidene der groote mogendheden heeft gewend, ten einde, bij het herstel van den vrede in het Oosten, eene poging aan te wenden, om de beginselen van het Heilig-verbond te doen herleven, en dat het daarbij eene nota heeft ingeleverd, betrekkelijk de tegenwoordige gesteldheid der openbare meening in Frankrijk, en wel voornamelijk, om te worden onderrigt, of Z. M. de Koning, zich genoodzaakt ziende, om eene wijziging van de bestaande constitutionele orde van zaken in te voeren, zoude mogen rekenen op de ondersteuning der mogendheden.

Het ministerieel avondblad ontkent in scherpe bewoordingen, dat er eene zoodanige nota is ingeleverd. — Het herhaald echter het uit de duitsche dagbladen overgenomen berigt, dat twee zeer doorluchtige personen met elkander in briefwisseling zouden zijn getreden, ten einde te letten op den gang der zaken in Frankrijk, en hunne onderdanen te vrijwaren voor de onheilen, die welligt, door het verstoren van de rust daar te lande, zouden kunnen ontstaan.

— Het ministerieel avondblad verzekert, en zoo het schijnt in goeden ernst; dat de drie mogendheden, welke het tractaat van Londen, ten aanzien van de regeling der grieksche aangelegenheden, geteekend hebben, zouden zijn overeengekomen, om den prins *van Saxen Coburg*, waarschijnlijk den weduwnaar van prinses *Charlotte* van Groot-Brittannie, op den troon van Griekenland te plaatsen.

— Bij voortduring wordt verzekerd, dat de wetgevende vergadering in de maand Februarij zal worden bijeengeroepen, doch tot heden toe heeft men niet vernomen, dat het hoog bewind een bepaald besluit omtrent die bijeenkomst, welke, gelijk te regt wordt aangemerkt, zeer gewigtige gevolgen kan hebben, heeft genomen.

Volgens de meening van den heer *B. Constant*, vervat in een betoog, 't welk heden door een der dagbladen is medegedeeld, zal het ministerie beproeven, wat het van de kamer der gedeputeerden, zoo als die thans is zamengesteld, kan erlangen, maar het besluit hebben genomen, om, bijaldien de kamer eene vijandelijke houding mogt aannemen, dezelve te ontbinden, en de kiezers op te roepen, om nieuwe gedeputeerden te benoemen. Naar het oordeel des schrijvers, zoude, in den tegenwoordigen stand van zaken, eene nieuwe keuze de belangen van het ministerie *Polignac* in geenen deele bevorderen, maar zoude dit ministerie, bij eene eventuele ontbinding, eerst eene algeheele reorganisatie van het personeel van het departementaal en arrondissements bestuur bewerken, ten einde te beproeven, welken invloed men op deze wijze op de gemoederen zoude kunnen uitoefenen.

De heer *Constant* oordeelt naar aanleiding van dit bovenstaande, dat de kamer het ministerie, zoo lang het redelijke voorstellen doet, hare medewerking niet moet ontzeggen, en hetzelve ook de geldmiddelen toevertrouwen, bijaldien de voordragten dien aangaande eenigzins aannemelijk zijn. Het meent echter te mogen verwachten, dat de ministers zich ten aanzien van twee belangrijke aangelegenheden verklaren: het uitreiken namelijk van de achterstallige bezoldiging aan de leden van het legioen van eer, en het verligten van de last, onder welke de wijngaardeniers, uit hoofde van de regten op de inlandsche wijnen, steeds gebukt gaan.

De schrijver aarzelt niet, zijne meening te kennen te geven, dat de openbare vrijheden op den duur tegen alle aanvallen bestand zouden zijn, maar ontveinst ook geenszins, dat een strijd tot behoud derzelve de ontwikkeling van welvaart en voorspoed zoude kunnen vertragen. — Hij houdt zich echter tevens overtuigd, dat het tegenwoordig ministerie, steeds genoodzaakt, om te voldoen aan de uitbundige vorderingen van die heerschzuchtige partij, welke deszelfs benoeming heeft bewerkt, zich eerlang in geldelijke ongelegenheden zal gewikkeld zien, die deszelfs val na zich zullen slepen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, *den* 28 *December.*

Ook de berigten uit Odessa van den 9den luiden zeer gunstig, ten aanzien van de pest. In de stad zelve hoorde men niet meer spreken van nieuwe zieken, in de hospitalen had de kwaal zich slechts bij een persoon geopenbaard. De Joden, die bijna gedurende eene maand hunne huizen niet hadden mogen verlaten, mogten thans, even als de andere inwoners, voorzien van zekere teekenen, in het openbaar verschijnen. In eene bekendmaking die de overheid overal langs had laten doen, kwam onder andere voor: »dat de gunstige toestand der gezondheid, gedurende de laatste 22 dagen, met grond deed hopen, dat de pest had opgehouden: dat evenwel die zoo zeer gevreesde ziekte zich even gevaarlijk, door middel van allerlei voorwerpen, die in het dagelijksch verkeer gebezigd worden, konde verbreiden, dan dat de regering had kunnen nalaten, om aan de geestelijkheid en eenige beambten in last te geven, om de inwoners aan te manen, dat zij hunne goederen en bijzonder hun haar- en papieren-geld- aan eene reiniging en zuivering onderwerpen."

De twee vaartuigen, die de turksche gezanten te Odessa hadden aangebragt, waren den 6den weder naar Konstantinopel gezeild.

— Volgens berigt uit Smyrna, was de russische gezant, de heer *Ribeaupierre*, te Nauplia aangekomen, en zoude hij aldaar eenigen tijd verblijven. De fransche admiraal *de Rigny* was den 11den November, aan boord van den *Conquérant* benevens meerdere vaartuigen van zijn eskader, naar Aegina gezeild. De *Breslaw* was reeds voor eenige dagen naar Navarino vertrokken, om troepen in te nemen en naar Frankrijk te voeren. — Den 9den November was te Smyrna een aanslag tegen het leven van den aartsbisschop *Cardelli* gemaakt; men had den wijn, die tot het bedienen der mis gebezigd werd, vergiftigd. — De aartsbisschop had dadelijk bij het drinken een ongewonen smaak waargenomen, en kort daarop de werkingen van het vergift gevoeld, hetwelk ook in den beker gevonden is geworden. Ten gevolge van de tijdig aangebragte geneeskundige hulp, bevond hij zich den 13den buiten levensgevaar. — De genoemde geestelijke schijnt zich door zijne verdraagzaamheid de algemeene achting te hebben verworven zoo dat de misdaad, van welke hij bijna het slagtoffer was geworden, eenen diepen indruk op de gemoederen had gemaakt. Alle pogingen, om den dader te ontdekken, waren tot nog toe vruchteloos geweest.

Jussuf-bassa van Chios was tot gouverneur van Smyrna benoemd, en werd aldaar eerlang verwacht.

MENGELINGEN.

DE ARABIERS.

De opvoeding der Arabiers is van de onze zoo zeer onderscheiden, dat men zich niet behoeft te verwonderen over de afwijking van hun karakter, bij het onze vergeleken. Zij laten hunne zonen vier tot vijf jaren onder de handen hunner vrouwen. Dan moeten zij zich gewennen, om ernstig te denken en te spreken, en wel geheele dagen bij den vader zitten, zoo deze buiten staat is, om eenen leermeester voor hen te houden. Dewijl de Arabiers geene liefhebbers zijn van de muzijk, of van de danskunst, en het vrouwelijke geslacht van openlijke gezelschap uitgesloten is, zoo leeren de jonge Arabieren de meeste vermaken van ons Europeanen volstrekt niet eens kennen, maar worden, onder het bestendig opzigt van oude lieden, ongemerkt zeer ernstig.

Bij al hunnen ernst houden de Arabieren veel van groote gezelschappen, en komen in de koffijhuizen en op de marken bij een. In *Jemen*, het schoonste gedeelte van *Arabi*, vindt men geen groot dorp, in hetwelk men niet eenmaal in de week marktdag heeft. Liggen de dorpen ver van elkander verwijderd, dan verzamelen zich de inwoners, op eenen bepaalden dag, in het vrije veld. Eenige koopen en verkoopen waren; anderen werken als wandelende handwerkslieden; velen zoeken, blootelijk den tijd aangenaam door te brengen.

Zij schijnen in het geheel niet twistziek te zijn; maar krijgen zij krakeel, dan maken zij veel geschreeuw. Bij dat alles zijn zij spoedig tot vrede geneigd; want indien slechts beide niet even driftig zijn, of een derde eenige malen zegt: » *Gedenkt aan God, en aan zijnen Profeet!*" dan houden zij gemeenlijk op staande voet op, of kiezen eenen scheidsman. De gevoeligste beleediging is, als een voornaam Arabier tegen eenen anderen, op eenen ernstigsten toon zegt: » *uw tulband is onrein; uw tulband staat scheef!*" Deze en dergelijke uitdrukkingen moet men gewoonlijk met het leven boeten. De Arabiers zijn van eene middelmatige gestalte, mager, en, om zoo te zeggen, door de zon uitgedroogd Zij zijn — en hoezeer beschamen zij hierin het grootste deel der Europeanen! — zeer matig in eten en drinken. De Arabier, die tot de zoogenaamde gemeene volksklasse behoort, drinkt gewoonlijk water, en eet gersten brood met boter, olij, vet of kameelmelk doorkneed. De rijke en meer aanzienlijke Arabieren maken voornamelijk gebruik van rijst, tarwen-brood, melk, boter, dikken melkroom en tuinvruchten. Aan vleesch ontbreekt het hun niet, doch hetzelve wordt in warme streken, als zeer nadeelig voor de gezondheid, zeldzaam genuttigd. Al hun eten koken zij onder een deksel dat hetzelve zeer smakelijk maakt. Messen of vorken gebruiken zij niet, maar, in plaats van eenen lepel, bedienen zij zich van hunne hand; zelfs bij de met brood doorkneede melk. Vleeschspijzen worden, in kleine stukken gesneden, opgedragen; zij eten alleen met de regterhand, de linkerhand wordt tot het wasschen van hun ligchaam gebruikt. Dewijl het menigvuldig wasschen door de Mahomedanen, voor eenen godsdienstpligt wordt gehouden, en zij hunne nagels zoo kort moeten houden, dat zich geen vuil daaronder kan plaatsen, en daar zij, alvorens zij aan het eten gaan, gewoonlijk handen, mond en neus met zeep wasschen, zoo wordt het natuurlijk eenen Europeaan weldra onverschillig, of het eten met schoone vingers, dan met eenen vork uit den schotel gehaald wordt. In het *Oosten* eet men overal zeer haastig. Het tafelgebed van den Mahomedaan is zeer kort, maar zij bidden met ware aandacht. Als zij zich aan tafel plaatsen, zeggen zij: » *In den naam van den barmhartigen en genadigen God!*" Zoodra men verzadigd is, staat men, zonder na het overige gezelschap te wachten, met deze woorden op: » *geloofd zij God!*" wascht zich, neemt eene goede teugwater, en daarna eenen kop koffij. Doch men maalt de boonen niet, maar stoot dezelve in eenen vijzel, waardoor men veronderstelt, dat de drank krachtiger smaakt.

PARIJS.

Deze stad telt heden 714,000 inwoners, waaronder zich een aantal van 25000 vreemdelingen bevindt. Het aantal geboren n beloopt jaarlijks 21,000, en die van het mannelijke, staan tot die van het vrouwelijk geslacht als 25 tot 24. Men telt er 225,000 huishoudingen en 26,801 huizen. Het brood, dat er jaarlijks genuttigd wordt, bedraagt eene zwaarte van 113,830,000 *kilogramm n* Ieder jaar gebruikt men er 70,000 ossen, 9000 koeijen, 78,000 kalveren, 72,000 varkens, 340,000 schapen, 74,000,000 eijeren, 900,000 duiven, 1,200,000 hoenders, 870,000 *hektolieters* wijn, en 1,160,000 *steren* brandhoud.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 8sten Maart 1830. F. C. L. H. ARNZEN, aan J. A. H ARNZEN, van ¼ gedeelte in het Huis en Erf, gelegen aan de *Dominestraat*, onder La. D. No. 335.

Den 10den. E J. WESENHAGEN en AB. VAN MEERTEN qq. aan MOSES D'OLIVEIRA, van het Huis en Erf, aan de *Joode Breedestraat*, bekend onder La. D. No 17.

Idem. EDWARD BOTTHEN en ELENA SPELINA BOTTHEN, aan JOHAN CHRISTIAAN JOURDAIN, van het Erf en Gebouwen aan de *Pontewerfstraat*, of *Vrijmans Grond*, bekend onder La. D. No. 36.

Den 11den. J. J. G. SPILKER, aan H. A. BUHK, van het Huis en Erf, aan de *Joode Breedestraat*, bekend onder La. D. No. 23.

Den 15den. WILLIAM STUART, aan ROBERT JAMES en ALEXANDER CRUICKSHANK, van de Plantaadjen *Diamond*, *Paradise*, het daartoe behoorende ¼ van Plant. *Plaisance*, de Plant. *Phœnix*, de helft in Pl. *Union*, en het Lot Land No. 5, allen gelegen in het district *Nickerie*.

HIJPOTHEEK.

Den 8sten. FRANS ARTHUR, ampliatie Hijpotheek, op de Plant. *Kroonenburg* cum annexis, ten behoeve van de *Particuliere West-Indische Bank*.

Paramaribo den 17 Maart 1830.

G. S. DE VEER.
Fungerende Secretaris.

Op Authorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de Zaken der *Algemeene Wees-, Desolate- en Onbeheerde Boedel's Kamer*, zullen Kurators aan F. G. GERDEMAN, qq., overgegeven den Boedel en Nalatenschap van wijlen G. H. ORTMEIJER.

en

Aan de Vrije WINST NICODEMUS, en CLAAS van de Vrije ROSALINA van MADELIJNTJE van CORDOVA, den Boedel en Nalatenschap van wijlen ROSALINA van MADELIJNTJE van CORDOVA.

Paramaribo den 19 Maart 1830.

R. GOLLENSTEDE.
Scriba

TOONEEL BERIGT.

Op Maandag den 22 Maart 1830. zal ten Tooneele gevoerd worden: MEESTER VINK, OF DE VERMISTE DIAMANT, *Zangspel*, in twee Bedrijven, voorafgegaan door DE VRIJMETSELAAR, *Blijspel*, in één Bedrijf.

Degeene welke genegen mogten zijn tegen betaling van behoorlijke Intresten, en onder goede verzekering eene somma van *f* 1500. Ned. Ct. ter leen te ontvangen, gelieve zich per messive te adresseren aan deze Drukkerij, Sub. Litt. A. P. vooral met opgave der te gevene verzekering.

P. P. HAMERSTER, vertrekt.
Paramaribo den 19 Maart 1830.

Ter dezer Drukkerij is te bekomen best Engelsch Velin en Rouw Postpapier, Hollandsche en Engelsche Cognossementen, dito Wissels &c.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, het Schip *de Onderneming*, Kapt. H. EELTJES, van *Middelburg*

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip *de Hoop*, Kapt. L. TEUNIS, naar *Rotterdam*; lading: 203 vaten Suiker, 20 balen sch. Katoen, en 6 dito Kakao.

Gedrukt ter Drukkerij van de Gezusters SERRES.